

А.В. Шевченко,
здобувач кафедри правосуддя
юридичного факультету
Київського національного
університету
імені Тараса Шевченка

Summary
The article focuses on analysis of introduction of the disciplinary inspectors judges institution. The author examines phases of establishing this institution, outlines obstacles of functioning of the service of disciplinary inspectors, and proposes to set up strict requirements for the candidates to assume these posts

Інститут дисциплінарних інспекторів: передумови становлення та основні засади функціонування

У зв'язку з проведенням судової реформи в Україні інститут дисциплінарних інспекторів викликає все більший інтерес як з боку наукової громади, європейського співтовариства, так і з боку громадян України, а також безпосередньо самих представників судової влади.

Заради справедливості слід зазначити, що пропозиції про необхідність створення в Україні служби дисциплінарних інспекторів неодноразово висловлювали як політики, так і вчені-правознавці. Проте між ними немає єдності в поглядах щодо місця і ролі цієї інституції у державі. Неоднозначною є і реакція суспільства.

Так, у п. 69 Висновку № 1 (2001) Консультативної ради європейських суддів для Комітету міністрів Ради Європи про стандарти незалежності судових органів і незмінюваність суддів зазначено, що в окремих країнах існує система судових інспекторів. У зв'язку з цим Консультативна рада європейських суддів наголошувала, що ця інституція не повинна використовуватися на шкоду незалежності суддів.

Становлення цього інституту у новітній історії України розпочалося ще з прийняття Концепції вдосконалення судівництва для утвер-

дження справедливого суду в Україні відповідно до європейських стандартів, затвердженої Указом Президента України від 10 травня 2006 р. № 361/2006.

Так, для побудови ефективної системи правосуддя одним із заходів неодноразово пропонувалося удосконалити систему дисциплінарної відповідальності суддів, у тому числі шляхом запровадження інституту дисциплінарних інспекторів, які діятимуть на постійній основі.

Для реалізації положень Концепції Президент України 27 грудня 2006 р. подав до Верховної Ради України законопроекти «Про внесення змін до Закону України «Про судоустрій України» і «Про внесення змін до Закону України «Про статус суддів», якими зазначені закони запропоновано викласти у новій редакції. Комітет Верховної Ради України з питань правосуддя 21 лютого 2007 р. рекомендував ці законопроекти для ухвалення на сесійному засіданні парламенту в першому читанні.

Для побудови ефективної системи правосуддя одним із заходів неодноразово пропонувалося удосконалити систему дисциплінарної відповідальності суддів, у тому числі шляхом запровадження інституту дисциплінарних інспекторів, які діятимуть на постійній основі

У цих актах передбачалося створення служби дисциплінарних інспекторів, що викликало в суспільстві неоднозначну реакцію, насамперед з боку суддів, оскільки створення такої інституції судді розцінюють як спробу посилити залежність судової системи від виконавчої влади.

Відповідно до Концепції та зазначених законопроектів планувалося, що судові інспектори повинні діяти при Дисциплінарній комісії суддів України (далі — ДКСУ) і за дорученням цього органу здійснювати перевірку наявності підстав для притягнення до дисциплінарної відповідальності лише суддів місцевих та апеляційних судів. Представники судової влади обґрунтовували необхідність існування такої інституції також у складі Вищої ради юстиції, Верховного Суду України. У Концепції та зазначених законопроектах основну роль у дисциплінарному провадженні щодо суддів відводили ДКСУ.

Міністерство юстиції України у 2009 р. розробило проект Закону «Про вдосконалення механізму притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності та покращення ефективності функціонування судової влади»¹, яким передбачався зовсім інший підхід як до створення служби

дисциплінарних інспекторів, так і до правового статусу такого інституту. Зокрема, проектом Закону також передбачалося створення інституту дисциплінарних інспекторів, які перевірятимуть факти порушення суддями закону та здійснюватимуть всі процедурні дії з підготовки матеріалів для розгляду ДКСУ.

Службу дисциплінарних інспекторів пропонували створити як урядовий орган, який діятиме при Міністерстві юстиції України. Необхідність такої служби при цьому міністерстві пояснювалася тим, що відповідно до конституційних засад розподілу компетенції між органами державної влади в Україні функція переслідування за порушення вимог закону та проведення у зв'язку з цим відповідних дій для з'ясування всіх обставин притаманна органу виконавчої влади.

Планувалося, що запровадження зазначеного підходу унеможливить зосередження в одних руках таких функцій, як перевірка фактів дисциплінарних проступків суддів і вирішення питання про притягнення їх до дисциплінарної відповідальності. Розгляд матеріалів та заслуховування пояснень суддів передбачався на засадах змагальності, а самі судді мали б достатньо можливостей для захисту.

Однак законопроект так і не було подано на розгляд Кабінету Міністрів України і, відповідно, до Верховної Ради України.

У попередніх редакціях законопроектів також пропонувалося у системі судоустрою створити постійно діючу ДКСУ для суддів місцевих та апеляційних судів, а також запровадити службу судових інспекторів для перевірки наявності підстав для притягнення до дисциплінарної відповідальності суддів цих судів.

За проектом Міністерства юстиції питаннями дисциплінарної відповідальності усіх суддів повинні були займатися 15 членів ДКСУ і судові інспектори із розрахунку один інспектор на 200 суддів.

З огляду на викладене ще на перших етапах обговорення цього законопроекту виникали запитання: чи зможе ДКСУ з такою організаційною структурою, кількістю її членів і судових інспекторів якісно виконувати поставлене перед нею завдання? Чи зможе така кількість судових інспекторів забезпечити перевірку наявності підстав для притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності в масштабах України?

Тобто неможливість провести кваліфіковану перевірку кожного звернення у зв'язку з не-

¹ Див.: <http://www.minjust.gov.ua/0/24103>

ликою чисельністю як членів ДКСУ, так і самих дисциплінарних інспекторів та територіальною неможливістю здійснити належний розгляд скарг на дії судді вже на попередньому етапі обговорення судової реформи викликало серйозні суперечки.

Діяльність ДКСУ на постійній основі та створення її секретаріату також була дискусійною, оскільки це потребувало значних бюджетних коштів, тоді як існуючі на той час кваліфікаційні комісії діяли на добровільних засадах і загалом успішно справлялися з поставленими завданнями.

Прийнятий Закон від 7 липня 2010 р. № 2453-VI «Про судоустрій і статус суддів» кардинально змінив підходи як до самого реформування судової системи, так і безпосередньо до становлення інституту дисциплінарних інспекторів. Так, ідея створення ДКСУ, передбачена у попередніх редакціях законопроекту, повністю відкинута

Після трирічних консультацій, проведених круглих столів з приводу судової реформи, прийняття Постанови Верховної Ради України від 27 червня 2007 р. № 1248-V «Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Про стан правосуддя в Україні», Президент України подав проект Закону «Про судоустрій і статус суддів», який після численних поправок та пропозицій було прийнято 7 липня 2010 р.

Прийнятий Закон від 7 липня 2010 р. № 2453-VI «Про судоустрій і статус суддів» (далі — Закон № 2453-VI) кардинально змінив підходи як до самого реформування судової системи, так і безпосередньо до становлення інституту дисциплінарних інспекторів. Так, ідея створення ДКСУ, передбачена у попередніх редакціях законопроекту, повністю відкинута.

Законом № 2453-VI встановлено, що дисциплінарне провадження щодо судді здійснюють: 1) Вища кваліфікаційна комісія суддів України (далі — ВККСУ) — щодо суддів місцевих та апеляційних судів; 2) Вища рада юстиції — щодо суддів вищих спеціалізованих судів та суддів Верховного Суду України.

Статтею 90 Закону № 2453-VI передбачено, що ВККСУ є постійно діючим органом у системі судоустрою України. Порядок роботи цієї Комісії визначається її регламентом, прийнятим більшістю від загального складу ВККСУ.

Крім інших, передбачених Законом № 2453-VI повноважень, ВККСУ розглядає заяви та повідомлення про дисциплінарну відповідальність суд-

дів місцевих та апеляційних судів та за наявності підстав порушує дисциплінарні справи і здійснює дисциплінарне провадження.

Для проведення перевірки даних щодо наявності підстав для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності у ВККСУ діє автоматизована система визначення члена цієї Комісії, який проводитиме таку перевірку. Положення про автоматизовану систему визначення члена ВККСУ затверджується Радою суддів України за погодженням з Державною судовою адміністрацією України (ч. 3 ст. 94 Закону № 2453-VI).

Статтею 98 цього Закону встановлено, що з метою здійснення членами ВККСУ належної перевірки наявності підстав для притягнення суддів місцевих та апеляційних судів до дисциплінарної відповідальності діє служба дисциплінарних інспекторів, до складу якої входять тридцять три дисциплінарних інспектори. За кожним членом ВККСУ закріплюється три дисциплінарних інспектори.

Дисциплінарні інспектори призначаються на посаду та звільняються з посади головою ВККСУ за пропозицією відповідного члена цієї Комісії.

Крім інших, передбачених Законом № 2453-VI повноважень, ВККСУ розглядає заяви та повідомлення про дисциплінарну відповідальність суддів місцевих та апеляційних судів та за наявності підстав порушує дисциплінарні справи і здійснює дисциплінарне провадження

Розмір заробітної плати дисциплінарних інспекторів, їх побутове забезпечення і рівень соціального захисту визначаються Законом від 16 грудня 1993 р. № 3723-XII «Про державну службу», іншими нормативно-правовими актами і не можуть бути меншими, ніж у відповідних категорій державних службовців апаратів центральних органів виконавчої влади. Єдиною статтею Закону № 2453-VI, яка регулює повноваження дисциплінарних інспекторів, є ст. 99, якою передбачено, що дисциплінарні інспектори за дорученням члена ВККСУ попередньо аналізують заяви та повідомлення про неправомірні дії суддів з метою виявлення підстав для відкриття дисциплінарних справ та здійснення перевірок; готують проекти висновків про наявність підстав для притягнення суддів місцевих та апеляційних судів до дисциплінарної відповідальності; виконують інші доручення члена Комісії в ході дисциплінарного провадження відповідно до цього Закону.

З приводу статусу дисциплінарного інспектора слід зауважити, що відповідно до розпо-

рядження Кабінету Міністрів України від 3 листопада 2010 р. № 2065-р «Про віднесення посад керівних працівників та спеціалістів секретаріату Вищої кваліфікаційної комісії суддів України до відповідних категорій посад державних службовців» дисциплінарних інспекторів було віднесено до третьої категорії державних службовців, отже, тільки з цього нормативно-правового акта стає зрозумілим, що ці особи повинні відповідати принаймні вимогам, які висуваються до державного службовця та виконувати відповідні обов'язки державного службовця.

Статус та повноваження дисциплінарних інспекторів визначаються ст. 99 Закону № 2453-VI та Положенням, яке затверджується Комісією

Регламентом щодо порядку роботи ВККСУ і процедури розгляду питань, віднесених до її компетенції Законом № 2453-VI та іншими нормативно-правовими актами, встановлено², що за дорученням члена Комісії заяви та повідомлення про неправомірні дії суддів попередньо аналізує дисциплінарний інспектор, який надає консультаційну допомогу, готує проекти висновків та виконує інші доручення члена Комісії. Статус та повноваження дисциплінарних інспекторів визначаються ст. 99 Закону № 2453-VI та Положенням, яке затверджується Комісією.

Поки що проект такого положення розглядався лише на семінарах, присвячених темі «Практичні аспекти притягнення судді до дисциплінарної відповідальності», які відбулися 7—9 липня 2011 р. у м. Кам'янець-Подільському Хмельницької області та 9—10 грудня 2011 р. в с. Татарів Івано-Франківській області за підтримки проекту United States Agency International Development (USAID) «Україна: верховенство права».

Необхідність проведення таких заходів викликана потребою з'ясувати стан справ у ВККСУ щодо: процедури здійснення дисциплінарного провадження стосовно суддів; проектів документів, які регулюють процес притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності; шляхів впровадження у діяльність ВККСУ сучасних інформаційних технологій та стандартизованих документів для вдосконалення та підвищення ефективності вирішення питання про притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності; ознайомлення членів і працівників секретаріату Комісії з іноземним досвідом організації роботи органу, уповноваженого розглядати пи-

тання притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності та вироблення концептуальних засад проведення конкурсу на заміщення вакантної посади судді.

Учасники семінарів також обговорили проекти положень про порядок здійснення дисциплінарного провадження щодо суддів місцевих та апеляційних судів та про службу дисциплінарних інспекторів ВККСУ.

Так, проектом Положення про службу дисциплінарних інспекторів ВККСУ передбачено, що служба дисциплінарних інспекторів є патронатною службою членів Комісії, яка діє для здійснення членами Комісії належної перевірки наявності підстав для притягнення суддів місцевих та апеляційних судів до дисциплінарної відповідальності.

За кожним членом ВККСУ кваліфікаційної комісії суддів України закріплюється три дисциплінарних інспектори, які призначаються на посаду та звільняються з посади головою Комісії за пропозицією відповідного члена Комісії.

Дисциплінарним інспектором може бути призначений громадянин України, який має досвід роботи на посадах судді, слідчого чи прокурора або адвокатом не менше п'яти років. Претендент на посаду дисциплінарного інспектора, який не працював суддею, перед призначенням має успішно скласти кваліфікаційний іспит, який передбачено для претендентів на посаду судді. Вважається успішно складеним кваліфікаційний іспит, якщо претендент набрав не менше 80 % з максимально можливих балів.

Дисциплінарним інспектором може бути призначений громадянин України, який має досвід роботи на посадах судді, слідчого чи прокурора або адвокатом не менше п'яти років. Претендент на посаду дисциплінарного інспектора, який не працював суддею, перед призначенням має успішно скласти кваліфікаційний іспит, який передбачено для претендентів на посаду судді

Призначення на посаду дисциплінарного інспектора здійснюється головою ВККСУ за поданням (письмовою пропозицією) відповідного члена Комісії. Для добору на посаду дисциплінарного інспектора член Комісії має право організувати конкурс.

Як вбачається із запропонованого на обговорення проекту Положення, перевага на посаду дисциплінарного інспектора надається претенденту, який має п'ятирічний досвід роботи на посаді судді. Такий претендент звільняється від складання кваліфікаційного іспиту.

² Див.: <http://vkksu.gov.ua/ua/about/reglament-vkks-ukraini>

Положенням закріпленні основні повноваження дисциплінарного інспектора, його права та обов'язки. У ньому також врегульоване питання про самовідвід дисциплінарного інспектора або про його відвід, що заявлений під час засідання Комісії, яке вирішується за правилами, що регулюють самовідвід (відвід) члена Комісії. Положенням закріплені соціальні гарантії дисциплінарних інспекторів, передбачені види заохочення, дисциплінарного стягнення, порядок звільнення.

Першочерговим питанням, яке повинно бути вирішене для становлення незалежного і неупередженого інституту дисциплінарних інспекторів, є встановлення обов'язкових критеріїв для визначення осіб, яких призначатимуть на ці посади, таких, як наявність вищої юридичної освіти, а також моральних якостей і рис характеру, які в сукупності свідчать про те, що особа є сумлінною та об'єктивно розглядатиме справи

Водночас, на нашу думку, Положення про службу дисциплінарних інспекторів не вирішить проблеми встановлення обов'язкових вимог до претендента на посаду дисциплінарного інспектора, тим більше такі вимоги повинні бути врегульовані на рівні прийняття або окремого закону щодо правового статусу дисциплінарного інспектора та його повноважень, або хоча б шляхом внесення до чинного Закону № 2453-VI окремого розділу, присвяченого особливостям статусу дисциплінарного інспектора.

Така позиція зумовлена важливістю завдань, які покладаються на дисциплінарного інспектора, та суспільною значимістю виконуваних ним функцій.

Слід зазначити, що першочерговим питанням, яке повинно бути вирішене для становлення незалежного і неупередженого інституту дисциплінарних інспекторів, є встановлення обов'язкових критеріїв для визначення осіб, яких призначатимуть на ці посади, таких, як наявність вищої юридичної освіти, а також моральних якостей і рис характеру, які в сукупності свідчать про те, що особа є сумлінною та об'єктивно розглядатиме справи. Важливо також забезпечити уникнення конфлікту між попередньою професійною діяльністю та діяльністю, пов'язаною зі збором інформації щодо суддів, з якими дисциплінарні інспектори вже «зустрічались», наприклад, як представники в судових процесах, і мають підстави для суб'єктивної оцінки.

Необхідно, зокрема, встановити більш жорсткі вимоги до професійної підготовки дисциплі-

нарного інспектора, а саме: передбачити не тільки наявність юридичної освіти, а й фактичного стажу юридичної роботи; бажано щоб дисциплінарними інспекторами були або судді у відставці, або колишні працівники суду, тобто особи, які мають уявлення як про процесуальну діяльність суду та суддів, так і про внутрішню організацію роботи судів.

Підсумовуючи викладене, вважаємо за необхідне відмітити, що первинна ідея про створення окремого органу, який вирішуватиме питання дисциплінарної відповідальності суддів, була набагато ефективнішою. Однак вона викликає багато зауважень і, як зазначалося, була повністю відкинута у Законі № 2453-VI.

Зокрема, голова ВККСУ в інтерв'ю газеті «Закон і Бізнес» зазначив: «Створення ще одного органу в системі судоустрою не сприяло б системним підходам і відповідальності колегіального складу за прийняті рішення. Адже в тому-то й логіка, щоб покласти відповідальність за прийняття рішення про рекомендацію відповідного кандидата на посаду судді на орган, який у подальшому розглядатиме справу цього ж судді про дисциплінарне правопорушення»³.

Однак надмірна централізація органів, що здійснюватимуть дисциплінарне провадження стосовно суддів та їх повноважень, у поєднанні з тим, що більшість їх складу становитимуть судді, рішення яких зможе оскаржити лише суддя, який притягається до дисциплінарної відповідальності, неодмінно викличе такі негативні явища в їх роботі, як корпоративність, покровительство, протекціонізм, корупцію, хабарництво.

Оскільки на нинішньому етапі розвитку української державності така незалежна структура, як ДКСУ поки що не створена, необхідним є хоча б вдосконалення статусу існуючого інституту дисциплінарних інспекторів при ВККСУ. Зокрема, цей інститут хоча і функціонує при ВККСУ, повинен мати статус децю незалежний від членів цієї Комісії

Вважаємо, що ДКСУ та судові інспектори повинні мати децю інший правовий статус. Кожна з цих інституцій має бути автономною структурою і виконувати в дисциплінарному провадженні властиві лише їй функції. Насамперед судові інспектори повинні призначатися не самою ВККСУ, а законодавчою і виконавчою владою, ор-

³ Ігор Самсін: «Нині ВККС — орган, який відповідає за професійність суддівського корпусу і його авторитет у суспільстві» // Закон і Бізнес. — № 6 (993), 05.02–11.02.2011.

ганами місцевого самоврядування, громадськими організаціями, з'їздами вчених-юристів з тих осіб, які мають юридичну освіту і стаж роботи в галузі права не менше десяти років.

З огляду на це, оскільки на нинішньому етапі розвитку української державності така незалежна структура, як ДКСУ поки що не створена, необхідним є хоча б вдосконалення статусу існуючого інституту дисциплінарних інспекторів при ВККСУ. Зокрема, цей інститут хоча і функціонує при ВККСУ, повинен мати статус дещо незалежний від членів цієї Комісії. Тобто така служба не повинна бути патронатною, інспектор повинен призначатися рішенням Комісії після складення відповідного іспиту.

Для забезпечення незалежності у діяльності інституту дисциплінарних інспекторів і, як наслідок, — поліпшення процедури притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності, пропонуємо розд. VI Закону № 2453-VI доповнити окремою гл. 3 «Служба дисциплінарних інспекторів».

«Глава 3. Служба дисциплінарних інспекторів»

Стаття 99. Статус служби дисциплінарних інспекторів

1. Служба дисциплінарних інспекторів є постійно діючою службою, завдання якої — забезпечення здійснення членами Комісії належної перевірки наявності підстав для притягнення суддів місцевих та апеляційних судів до дисциплінарної відповідальності.

2. За кожним членом Вищої кваліфікаційної комісії суддів України закріплюється три дисциплінарних інспектори, які призначаються на посаду та звільняються з посади рішенням Комісії після складення відповідного кваліфікаційного іспиту строком на шість років.

3. Діяльність служби дисциплінарних інспекторів регулюється цим Законом, Регламентом Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Положенням про службу дисциплінарних інспекторів, іншими нормативно-правовими актами України.

Стаття 99¹. Вимоги до дисциплінарного інспектора

1. Дисциплінарним інспектором може бути призначений громадянин України, який має вищу юридичну освіту, досвід роботи на посадах судді, слідчого, прокурора або адвоката не менше п'яти років при зазальному юридичному стажі не менше десяти років. Претендент на посаду дисциплінарного інспектора, який не працював суддею, перед призначенням має успішно скласти кваліфікаційний іспит, який передбачено для претендентів на посаду судді. Успішним вважається складання кваліфікаційного іспиту, якщо претен-

дент набрав не менше 80 % з максимально можливих балів.

Стаття 99². Повноваження дисциплінарного інспектора

1. Дисциплінарний інспектор:

1) попередньо вивчає та аналізує заяви (скарги) щодо неналежної поведінки судді та за наявності підстав може запропонувати заявнику виправити недоліки заяви (скарги);

2) готує проекти рішень відповідного члена Комісії;

3) за дорученням відповідного члена Комісії вчиняє дії для перевірки відомостей, зазначених у заяві (скарзі) щодо неналежної поведінки судді;

4) готує проект висновку відповідного члена Комісії за результатами перевірки;

5) за дорученням відповідного члена Комісії бере участь у засіданнях Комісії стосовно розгляду питання щодо відкриття дисциплінарної справи;

6) виконує інші доручення відповідного члена Комісії в межах дисциплінарного провадження.

2. При здійсненні своїх повноважень дисциплінарний інспектор за письмовим дорученням відповідного члена Комісії має право:

1) ознайомлюватися в суді з матеріалами судових справ, робити з них копії;

2) брати пояснення у судді, щодо якого було подано скаргу (заяву), додаткові пояснення у заявника;

3) опитувати суддів та інших осіб, яким відомі обставини поведінки судді;

4) отримувати за письмовим запитом від органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, керівників підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та підпорядкування, громадян та їх об'єднань необхідну для проведення перевірки інформацію, у тому числі залучати за рахунок Комісії експертів для проведення експертизи;

5) оглядати місце події, переглядати та прослуховувати відео-, аудіозаписи, ознайомлюватися з іншими матеріалами, що можуть бути доказами неналежної поведінки судді;

6) протоколювати свої дії, у тому числі за потреби використовувати відео- та аудіо запис;

7) відмовитися від виконання доручення члена Комісії, якщо воно не відповідає закону.

3. Дисциплінарний інспектор відповідного члена Комісії зобов'язаний:

1) ввічливо, тактовно і з повагою ставитися до кожної особи, залученої до дисциплінарного провадження, а до суддів — також з повагою до їхньої незалежності;

2) за вимогою пред'являти письмове доручення члена Комісії, на підставі якого діє дисциплінарний інспектор;

3) дотримуватися вимог щодо забезпечення конфіденційності інформації, яка стала йому відома під час виконання повноважень;

4) не використовувати свої повноваження в цілях, які є несумісними з метою наданих повноважень;

5) письмово відмовитися від виконання доручення члена Комісії або заявити самовідвід, якщо дисциплінарний інспектор має особисту чи опосередковану заінтересованість у результатах дисциплінарного провадження.

4. Питання про самовідвід дисциплінарного інспектора або про його відвід, що заявлений під час засідання Комісії, вирішується нею за правилами, що регулюють самовідвід (відвід) члена Комісії.

Стаття 99³. Забезпечення діяльності служби дисциплінарних інспекторів

1. Порядок перебування на державній службі, розмір заробітної плати, гарантії соціального за-

хисту дисциплінарного інспектора визначаються Законом України «Про державну службу», Положенням про службу дисциплінарних інспекторів, іншими нормативно-правовими актами.

Стаття 99⁴. Порядок звільнення та припинення повноважень дисциплінарного інспектора

1. Дисциплінарного інспектора може бути звільнено з посади на підставах, визначених Законом України «Про державну службу».

2. Припинення повноважень дисциплінарного інспектора відбувається у разі:

- 1) закінчення строку, на який його призначено;
- 2) подання ним заяви про припинення повноважень за власним бажанням;
- 3) неможливості виконувати свої повноваження за станом здоров'я;
- 4) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;
- 5) припинення його громадянства;
- 6) визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим;
- 7) його смерті».

ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНИ ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на заміщення вакантних посад державних службовців апарату Верховного Суду України:

- головного консультанта (коректора) відділу консультантів управління забезпечення діяльності Судової палати у кримінальних справах;
- головного консультанта сектору редагування та коректури документів управління документального забезпечення та контролю;
- головного спеціаліста сектору архівного діловодства управління документального забезпечення та контролю;

- головного консультанта (відповідального секретаря) відділу технічного опрацювання матеріалів управління забезпечення видавничої діяльності;
- головного консультанта сектору з інформаційного забезпечення офіційного веб-сайту Верховного Суду України прес-служби;
- головного консультанта прес-служби.

Основні вимоги до кандидатів:

- громадянство України;
- повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста;

- високий рівень професійної підготовки;
- досконале володіння державною мовою, знання основ діловодства;
- вміння працювати на комп'ютері.

Вимоги до стажу роботи кандидатів:

- ▶ на посаду головного консультанта відділу консультантів управління забезпечення діяльності Судової палати у кримінальних справах та головного консультанта сектору редагування та коректури документів управління документального забезпечення та контролю: стаж роботи за фахом на державній службі не менше трьох років або в інших установах, організаціях видавничої сфери на посадах коректора, редактора — не менше п'яти років;
- ▶ на посаду головного спеціаліста сектору архівного діловодства управління документального забезпечення та контролю: стаж роботи за фахом на державній службі не менше трьох років або в інших установах, організаціях на

- посадах архівного працівника не менше п'яти років;
- ▶ на посаду головного консультанта (відповідального секретаря) відділу технічного опрацювання матеріалів управління забезпечення видавничої діяльності: стаж роботи за фахом на державній службі не менше трьох років або в редакційно-видавничій, інформаційній (ЗМІ) сферах діяльності на посадах творчих працівників не менше п'яти років.
- ▶ на посади головних консультантів прес-служби: стаж роботи за фахом на державній службі не менше трьох років або в засобах масової інформації на посадах творчих працівників не менше п'яти років.

Для участі в конкурсі подаються документи:

- ▶ заява про участь у конкурсі, в якій зазначається про ознайомлення заявника зі встановленими законодавством обмеженнями щодо прийняття на державну службу та проходження державної служби;
- ▶ особова картка (форма П-2 ДС) з додатками;
- ▶ дві фотокартки розміром 4x6 см;
- ▶ копії документів про освіту, підвищення кваліфікації, присвоєння вченого звання, присудження наукового ступеня;
- ▶ декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового харак-

- теру за минулий рік за формою, передбаченою Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції»;
- ▶ копію документа, який посвідчує особу; медичну довідку про стан здоров'я за формою, затвердженою МОЗ;
- ▶ письмову згоду на проведення спеціальної перевірки;
- ▶ копію військового квитка (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);
- ▶ довідку про допуск до державної таємниці (у разі його наявності).

Додаткова інформація розміщена на офіційному веб-сайті Верховного Суду України <http://www.scourt.gov.ua> та надається секретарем конкурсної комісії за тел. 253-9831 з 10 до 12 год.

Документи щодо участі в конкурсі приймаються з 10 до 12 год. протягом 30 календарних днів від дня опублікування оголошення за адресою:

01043, м. Київ, вул. Пилипа Орлика, 8